

ris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidiúm. Temporális víta ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam víta. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem língua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Condítoris assístere, præsentem Dei vultum cernere, incircumsriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. — Expressa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viij.

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere,

ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legitime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœlestia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Bened. Ad societátem.

Sequens Responsorium dic. ultimo loco in Festis sex SS. Mart. Pontif. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus

dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. **V.** Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória. Posuísti.

Lectio ix.

SED percontári libet, quómo modo paréntes, et carnáliter propínquos præcipimur odísse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discipulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid áliud júdex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et diligere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávít. cum reliquis. 20.

2. Qui séquitur me. * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi ministrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et míster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et míster meus.

Capítulum.

Jac. j. b

BÉátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus.

Victor fruens cœlestibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Soluta sunt jam vincula
Tui sacrati corporis :
Nos solve vinculis sæculi,
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Justus ut palma floré-
bit. ℞. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Ad Benedictus, Añã. Qui
odit * ánimam suam in
hoc mundo, in vitam ætér-
nam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmítatem nostram
réspecte omnipotens
Deus : et quia pondus pró-
priae acciónis gravat, beáti
N. Mártiris tui atque Pon-
tíficis intercésio gloriósa
nos próteget. Per Dñum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N.
Mártiris tui atque
Pontíficis ánnua solemni-
tate lætíficas : concéde
propítius, ut cujus natali-
tia cólimus, de ejúsdem
étiam protectióne gau-
deámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta quæsumus om-
nípotens Deus : ut
qui beáti N. Mártiris tui

natalítia cólimus, interces-
sióne ejus in tui nóminis
amóre roborémur. Per
Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

Præsta quæsumus om-
nípotens Deus : ut
intercedente beáto N.
Mártire tuo, et a cunctis
adversitátibus liberémur
in corpore, et a pravis cogi-
tatió nibus mundémur in
mente. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Añã. Qui séquitur me.

Capitulum. Beátus vir.

ut supra. [41]

℞. br. Glória et honóre,
* Coronásti eum Dómine,
Glória. ℣. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum. Coronásti. Glória
Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super
caput ejus. ℞. Coronam
de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Añã. Qui mihi ministrat.

Capitulum. Eccli. xv.

Cibávit illum pane vitæ
et intelléctus, et aqua
sapiéntiæ salutáris potá-
vit illum Dóminus Deus
noster.

℞. br. Posuísti Dómine
* Super caput ejus. Posuí-
sti Dómine. ℣. Coronam
de lápide pretióso. Super.
Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus
in salutári tuo. ℞. Gló-
riam et magnum decórem
impónes super eum.

AD NONAM.

Añã. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. xxxix.

Justus cor suum trádi-
dit ad vigilándum di-
lúculo ad Dóminum, qui
fecit illum, et in conspéctu
Altíssimi deprecábitur.

℞. br. Magna est glória
ejus, * In salutári tuo. Ma-
gna. ℣. Glóriam et ma-
gnum decórem impónes
super eum. In salutári tuo.
Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma floré-
bit. ℞. Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

IN II. VESPERIS.

Añã ut in Laudibus. [41]
Psalmi ut in j. Vesperis de
Communi Apostolorum [2]
et loco ultimi

Psalmus cvb.

Credidi, propter quod
locútus sum : * ego
autem humiliátus sum ni-
mis.

Ego dixi in excéssu meo :
Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómi-
no, * pro ómnibus, quæ
retríbuit mihi?

Cálicem salutáris acci-
piam : * et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dño reddam
coram omni pópulo ejus : *
pretiósã in conspéctu Dñi
mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego ser-
vus tuus : * ego servus
tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti vincula mea : *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocabo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus : * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Añã. Volo Pater, ut ubi
ego sum, illic sit et miní-
ster meus.

Capitulum. Jacobi j. b

Béatus vir, qui suf-
fert tentatió nem :
quóniam cum pro-
bátus fúerit, accípiet co-
ronam vitæ, quam repro-
misit Deus diligéntibus
se.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coróna, præ-
mium,

Laudes canétes Mártiris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula

Imbúta felle députans
Pervénit ad celéstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,

Fundensque pro te sanguinem

Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici
Te poscimus piissime :
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.

Laus et perennis gloria
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna secula.

Amen.

℞. Justus ut palma florabit. ℞. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, Añā. Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

ALLÆ LECTIONES
PRO UNO MARTYRE.

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum octavum.

Lectio III. Serm. xxj.

Rincipes persecuti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutionum tormenta sustineat : qui nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum

putaverit esse violandum : qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia : qui loquatur juste, et non audiatur : qui loquatur plena salutis, et impugnetur : ut possit dicere, Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine : impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis : impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini glorietur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem æternam. ℞. Descenditque cum illo in foveam : et in vinculis non dereliquit eum. — Et dedit.

Lectio IV.

Vere frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis arcensitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexit : Et a verbis tuis trepidavit cor

meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timeat Dominum omnes sancti ejus : et, Beatus vir, qui timet Dominum. Quam ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

℞. Desiderium anime ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

℞. Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. — Et.

Lectio Vj.

Pone ergo Martyrem inter pericula constitutum, cum inde immunitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde stridor candentium laminarum, et flamma fornacis ardentis aestuet, ex parte alia personent tractus gravium catenarum, hinc carnifex cruentus assistat : pone, inquam, circumspectantem omnia plena suppliciiis, deinde cogitantem mandata divina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illam poenae recru-

descendentis aerumnam : trepidare corde, ne, dum presentibus cedat, perpetuis se dedat exitiis : perturbari animo, dum futuri iudicii rhomphæam illam terribilem quadam conspectus specie contuetur. Nonne ad hanc trepidationem fiducia viri constantis, æqualis in eundem concurrat effectum confidentia cupientis æterna, et divina trepidantis?

℞. Stola. [37]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VIIj. Cap. xvj. d

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xxxij. in Evang.

Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri in vitiis enutritæ contrarietatem opposuit novitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo noverat, nisi sua retinere, aliena

rápere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed cœlestis medicus singulis quibúsque vitiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicinæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Expressa.

Lectio viij.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdiu et vestra largímini. Quid vero in hac lectiône dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semet-

ípsu. Ibi dicitur, ut abnegémus nostra: hic dicitur, ut abnegémus nos. Et fortáste laboriósu non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósu est relínquere semetípsu. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multu est, abnegáre quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suu fudit: * Qui minas júdicu non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœlestia regna pervénit. **V.** Justu dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnu Dei. — Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, citius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid

enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolu ad certámen própérat, vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deu laudámus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangélii secúndu Matthæu.

Lectio vij. Cap. x. c

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opértu, quod non revelábitur: et occúltu, quod non sciétur. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Episcopi.

Comment. in Matth. can. x. post mediu.

Ominus diem júdicii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ detegit. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies júdicii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine: et quod in aure audítis, præ-

dicáte super tecta. Non légimus Dóminu sólitu fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitátis, glória honoris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Expressa.

Lectio viij.

ITaque id quod a se dictu est, cum libertáte fidei et confessiόνis vult esse loquéndu. Idcirco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commissa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognitió est, et profúndu doctrínæ evangélicæ secrétu in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándu: non tíméntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullu est: sed tíméntes pó-

tius Deum, cui perdendæ in gehénna et animæ et corpóris sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. **Gloria Patri.** Qui minas.

Lectio iv.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nulus igitur corpórum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admit-

tendus est dolor : quando pro natúra suæ atque originis conditíone resoluta, in substántiam spirituális animæ refundatur. Et quia doctrínis talibus confirmátos opórtet liberam confiténdi Dei habere constantiam, étiam conditíonem, qua tenerémur, ad-jécit : negáturum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui confessus coram homínibus se fuisset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 19.

Commune plurimorum Martyrum.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

BMnes sancti, *
quanta passi
sunt tormenta,
ut secúri per-
venirent ad palmam mar-
tyrii.

**Psalmi ut in j. Vesperis
de Comuni Apostol. [2]**
2. Cum palma * ad re-
gna pervenerunt sancti,
corónas decóris merué-
runt de manu Dei.

3. Córpora sanctorum *
in pace sepúlta sunt : et
vivent nómina eórum in
ætérnum.

4. Mártires Dómini *
Dóminum benedicite in
ætérnum.

5. Mártirum chorus *
laudáte Dóminum de cœ-
lis, allelúia.

Capítulum.

Sap. iij.

Mustórum animæ in
manu Dei sunt, et
non tanget illos
torméntum mortis. Visi
sunt óculis insipiéntium
mori : illi autem sunt in
pace.

Hymnus.

Sanctorum méritis ín-
clyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque
fórtia :

Gliscens fert ánimus pró-
mere cántibus
Victórum genus ópti-
mum.

Hi sunt, quos fáture mun-
dus abhórruit ;
Hunc fructu vácuum, fló-
ribus áridum
Contempsére tui nóminis
ásseclæ
Jesu Rex bone Cœlitum.